

יהודי בעל כורחו

מנדי

— וגם את שתי הילדות. מנדי עצמה, אנב, גמרה את הרומן ה' ממושך שלה עם **ורנר שטראוב**, מד בעלי רשת טיפניס, והיא עכשיו חופשיה ומשוחררת, לכל המעוניינים.

בחיי הצרות שבן-אדם צריך לפעמים לסבול מצאצאיו. כמו אביה של **מנדי רייס-דייוויס-שאולי**, למשל.

כל ימיו היה האיש גוי כשר למהדרין — ובערוב ימיו הוא מגלה, רחמנא-ליצלן, שיש לו בית מלא נכדות יהודיות, לא פחות ולא יותר.

בהתחלה, היתה לו רק נכדה יהודיה אחת. היה זה לאחר שבתו חביבתו, מנדי, התגיירה, לקראת נישואיה ל**רפי שאולי**, ובתה **זנה** נולדה כבר כיהודיה כשרה לאם יהודיה כשרה.

ניחא. לפחות אחיה של מנדי נראה בתחילה כחולך בדרך הישר: נשא לו לאשה נוצריה טובה, הוליד לה שתי בנות, גם הן נוצריות טובות, ולפחות הענף הזה של המשפחה נראה להיות בטוח מרע.

אבל איפה, לך תסמוך על היהודים. עתה נתגלה שהסתבא של הכלה הנוצרית היתה יהודיה, לא פחות ולא יותר. מה שעושה כמובן גם את נכדתה ליהודיה

חתונה על אמת

כשמשוה ושרה טל באו השבוע ב' ברית-הנשואין, בטקס מסורתי על-א' כיפק, הם היו כבר בעצם נשואים, וזו היתה כבר בעצם חתונתם השנייה. אבל לא חשוב, מה שבטוח בטוח.

משה, ששיחק את תפקיד הנער ש' התבגר באני אוהב אותך רוזה, התאהב בשרה כבר מזמן מזמן. אלא שבאמצע נאלץ להפסיק את השמחה, כאשר נסע לארצות-הברית ללמוד משחק.

שרה תפסה יוזמה, הצטרפה ללהקת כרמון, וכך הגיעה גם היא לאמריקה. שם היא הצטרפה לאהובה, שאמנם לא בנה לה בית, אך נישא לה בנישואין אז' רחיים.

רק גמרו את העסקים באמריקה, חזרו השניים לארץ. אלא שכאן, הסתבר, זה לא אמריקה. הוריו של משה, יוצאי תי' מן גזעיים, לא הכירו בשטויות כאלה כמו נישואין אזרחיים, ותבעו בתוקף „חתונה על באמת.“ אז הם קיבלו אותה.

המוסד החדש של שמעון עדן

ופרדי סגל

לה. יורם ליבוביץ. והמיליונר הישראלי רפי רומ. והקבלן צביקה ליבוביץ, גיסו של אפרים קישון, שבא עם אשתו הטרייה. ורופא שביילה את הערב בשחת-נאהבים עם אש' תו, טובה פרדו. אפשר היה לחשוב שלא הספיק להם הרומן הממושך שלהם, לפני החתונה.

ומי עוד? בטח. חיים הפר, שאשתו בחו"ל. וידידו **מנוסי**, שהכרס שלו גר' אתה צמוקה. ליד הכרס של אשתו, צילה, המכה הפעם, לאחר שתי בנות, לילדה סוף-סוף.

הכו, זה עוד לא הכל. היו שם גם כתב מעייב אורי דן ואשתו ורדה, שהיתה שאפה לאללה בפרווה ושמלה שחורות. ודליה „ההגדה לבית פורסייט“ פן ובע' לה המיליונר האנגלי אלק לרנר. וסופר הארץ יואל מרקוס ואשתו לאה.

את פני כל הקהל הזה קיבלה פרדי סגל, שהיתה בערך חצי משקל ממה שהיתה כאשר נפרדה, מקהל זה עצמו, בערב סג' רת הפאב הקורם שלה, לפני עידן ועידנים. לצידה היתה עירית, בתו של שמעון עדן, שייצגה את אביה.

וחיש קל הגיעה שעת חצות, ופוקה דאג להכריז על כך ברבים, והקהל הנכבד ירד מהפאב לקומה השנייה, לסעודה ענקית שכללה לוקוס ענק, סלומון מעושן ועוד.

באחת הגיעו גם סופר ידיעות שייקה בן-פורת בלוויית רעייתו, עלמה, ש' דיווחו על התוצאות הראשונות של הבי' חירות.

פרדי קיבלה המון מתנות מקסימות מ'

פרדי

מה זה מוסד — מוסד זה לא מילה. כמו שרואים בסרטים. מסוג המוסדות המ' פורסמים של שמעון עדן בברלין. בית שלם של שלוש קומות. קומה ראשונה מועדון-לילה. קומה שנייה מסעדה צרפ' תית. קומה שלישית פאב.

מובן שמוסד כזה, יאה לו פתיחה הור' למת. והוא קיבל אותה. לבילל השנה הח' דשה, כאשר עם ישראל גמר לבחור, התי' כנסו ובאו לבית העתיק המשופץ ביפו כל המי ומי של העולם שמלפני המלחמה. היה שם, בראש וראשונה, פוקה הירש,

שהגיע במיוחד מפריס כדי להצביע, מצוי' ייד בסמוקינג חדש, שחור עם נקודות, וזוג ידידים פריסאיים בשם אורנה. והיה שם דן בן-אמוץ, עם עלמת-חן בשם נעמי, שלל מלחמה בת 21. דן, כתי' דוע, מפסיק לאהוב אותן כאשר הן מגי' עות ל-21. אולם בימי מלחמה צריכים כולנו לסבול, ודן אינו יוצא מן הכלל.

והיו שם מלכה'לה ובעלה, עורך-הדין אמנון רוזנשטיין, שישבו משום מה אשה על ברכי בעלה. והשגריר הבריטי עם בתו, והמלחין רובי זלצר עם אשתו גריציאדה. ורבקה'דה מיכאלי ובעי'

שמעון

אורחיה, כמו למשל תמונה של הצייר צבי הקר, או חגורת כסף מהאדריכלית דורה גת, אשתו של אפרים בן-איצי, ועוד עשרות מתנות.

אבל כל העשרות מתנות האחרות נעל' מו לקראת סוף הערב. מסתבר שמלצר אלי' מוני, שהתנדב לעזור לפרדי, התלהב מהן, ואימץ אותן לחיקו.

אבל מלבד זה היה הערב מוצלח. ביחוד כאשר ידידו של פוקה, אדון אוהנה מפי' ריו, נפל מהכורסה באמצע השמחה, ופוקה התלונן בקולייקולות: „אני לא יודע מה קרה לזקנים האלה.“

הריון בשנה ה-13

שמוליק וג'וזי

לא להאמין, אבל סוף-סוף היא בהריון, ג'וזי כץ. בחודש החמישי. 12 שנה היא חיה ביחד עם שמוליק קראוס, ארבע מתוכן כשהם נישואים — ורק בפרוס השנה ה-13 נזכרה לעשות את המעשה החשוב הזה. טוב, מוטב ב-13 מאשר ב-14. שמוליק אמנם טוען ש„בטח יצא מזה סרדין“, אבל הוא מוכן לקבל בשמחה מה שיבוא: „לא חשוב בן או בת, העיקר שתהיה ברית מילה.“

שיהיה, שיהיה.